

ДАДОХА НЕКОМ, отпаднаха отъ вѣра та, благодать (Божія да бѫде) съ тебе. Аминь.

† Къ Тімоѳею перво то посланіе быде написано отъ Ладікіа, којто е первенствующій градъ на Пакатіанска та фргіа.

КЪ ТІМОӨЕЮ Б. ПОСЛАНИЕ

СВАТИЯГСО АПОСТОЛА ПАУЛА.

ГЛАВА ПЕРВЯА.

ПЛУЕЛЬ съ воля та Божія Апостолъ Іисусъ Христовъ, да (да проповѣда) вѣщаніе то на животахъ, којто е во Іисуса Христа.

2 На Тімоѳеа возлюбленно то чадо: благодать, милость, миръ, отъ Бога Отца, и отъ Христа Іисуса Господа нашегу.

3 Благодаримъ Бога, којто славимъ, като и прародители те мои съ чиста совѣсть, зашто непрестанинъ те споменувамъ въ молитви те мои дѣнь и ноќь.

4 И понеже помнимъ твои теслзы, желаемъ да те видимъ, да да се исплакнимъ съ радостъ.

5 Азъ имамъ на паметъ та си твоя та величества вѣра, којто се засели по напредъ въ твоя та баба Луїда, и въ май-

ка ти Енікія: и оувѣренъ самъ да ѹ (живѣ) и въ тебе.

6 И заради тая причина те подсещамъ, шото честъ да подпалиашъ Божіатъ даръ, којто живѣе въ тебе отъ мое то рѣко- положеніе.

7 Защото Богъ не ни е далъ дѣхъ страшливъ, но (дѣхъ) на сила та и на любовь та и на благородстви то.

8 Не дѣй да се срамувашъ проче заради страданіе то на Господа нашегу Іисуса Христа, нито заради мене којто самъ въ оковы за негово то име: но страдай заедни съ мене заради euагеліе то Христово съ Божія та помоћи.

9 Којто ны е спасъ, и приз- валихъ ны е со званіе свато, не споретъ наши те дѣла но спо-